

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 943-07-12

5 אפריל 2015

לפני:**כב' השופטת אורנית אגסי****נציגת ציבור (עובדים) גב' מיכל רווה****נציג ציבור (מעסיקים) מר אורי ארבל****התובע פלוגי****הנתבע המוסד לביטוח לאומי**

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הביטוח הלאומי \[נוסח משולב\], תשנ"ה-1995: סע' 49, 50](#)[חוק הסכמים לנשיאת עוברים \(אישור הסכם ומעמד היילוד\), תשנ"ו-1996](#)

מיני-רציו:

* לתובע ולבן זוגו, שהם תא משפחתי המוכר כידועים בציבור, נולדו תאומים בלידה אחת בהליך פונדקאות בחו"ל, כאשר נוכח אופן ביצוע ההליך מבחינה ביולוגית, לתובע נולד בן ולבן זוגו נולדה בת. בנסיבות אלה, ונוכח הוראות הדין והנחיות המשרדים הממשלתיים השונים, רק התובע מוכר כאבי ילדו ואילו בן הזוג מוכר כאבי הילדה. לפיכך ולו בשל כך, יש לראות בכל אחד מבני הזוג כהורה בודד, וכל אחד מהם זכאי לכל הזכויות המגיעות לו בגין לידת ילדו הביולוגי - דמי לידה, מענק לידה ודמי אשפוז.

* ביטוח לאומי – דמי לידה – זכאות

* ביטוח לאומי – קיצבאות – דמי לידה

* ביטוח לאומי – גימלאות – זכאות

* עבודה – ביטוח לאומי – דמי לידה

* עבודה – ביטוח לאומי – זכאות

לתובע ולבן זוגו נולדו תאומים בשבוע ה-27 להריון, בהליך של פונדקאות בקנדה. בהליך הפונדקאות הופרו שתי ביציות מאותה אם (שאינה האם הפונדקאית), ביצית אחת בזרעו של התובע וביצית שניה בזרעו של בן הזוג. לתובע נולד בן ולבן זוגו נולדה בת בהליך זה. בן זוגו של התובע הגיש תביעה לדמי לידה, מענק לידה ודמי אשפוז עבור הולדת הבת ותביעותיו אושרו. התובע, אשר הגיש תביעה זהה

להולדת בנו מאותה לידה לתשלום דמי לידה, מענק לידה ודמי אשפוז, נדחה בנימוק של העדר זכאות. מכאן התביעה.

בית הדין האזורי לעבודה (השופטת א' אגסי ונציגי הציבור מ' רוה, א' ארבל) קיבל את התביעה ופסק כי: התובע ובן זוגו מקיימים חיים משותפים, הם נישאו בקנדה והם רואים את מערכת היחסים ביניהם כידועים בציבור לכל דבר וענין. התובע ובן זוגו אף רשומים כנשואים במרשם האוכלוסין, אך רישום זה אינו מעיד על קיומו של תא משפחתי ועל סטטוס ומעמד האישי בכל הקשור לזכויותיהם כמשפחה; באשר להכרה בתא משפחתי זה לשם הבאת ילדים בדרך של פונדקאות, המדינה קבעה בנהליה דין שונה לתובע ובן זוגו, מאשר לזוגות הטרוגניים הפונים לפונדקאות, הן בבדיקת האבהות, הן ברישום ההורות. בנוסף, עד היום לא מאפשרת המדינה לרשום את שני בני הזוג כהורים משותפים לתאומים, ולא ניתנת כל זכות הורית לבן זוג של התובע כלפי בנו וההפך. הוראות המדינה קובעות כי על מנת להשלים הקמת תא משפחתי של התובע ובן זוגו בהיותם בני זוג מאותו מין, כאשר הם פונים להליך של הקמת משפחה בפונדקאות, על ההורה להוכיח זכאות של כל ילד להיות מוכר כילדו של אחד מבני הזוג. כמו כן, קבלת אזרחות כדי להביא כל ילד לישראל, תלויה באזרחות של בן הזוג אליו קשור הילד ביולוגית. על מנת שיתאפשר לתובע להביא את בנו שנולד באותה לידת תאומים, בהליכים שעל התובע היה לבצע על מנת כי בנו בלידת תאומים זו, תוכר אבהותו ויקבל את ההכרה הרשמית, הן של מדינת קנדה, והן הבקשה לאזרחות של מדינת ישראל, היה עליו לשהות ולהיות נוכח יחד עם בן זוגו בקנדה כל התקופה מלידת התאומים ועד לקבלת האזרחות הישראלית של הילדים, ולעזוב את עבודתו; כל אחד מבני הזוג בנפרד מוכר כהורה של ילדו ואין המדינה מכירה בהם כהורים של שני הילדים, לשם טיפולים רפואיים או כל טיפול רשמי אחר.

מצב מעמדי זה, הנובע מהוראות הדין והנחיות המשרדים הממשלתיים השונים, מביא לתוצאה לפיה רק התובע מוכר כאבי ילדו ואילו בן הזוג מוכר כאבי הילדה, של אותם תאומים. לפיכך ולו בשל כך, יש לראות בכל אחד מבני הזוג כהורה בודד, הגם שהתובע ובן זוגו מוכרים כידועים בציבור ותא משפחתי בחוקים אחרים ולצרכים אחרים. לאור כל האמור, התובע זכאי לדמי לידה, דמי אשפוז ומענק לידה נפרד, לבן שנולד בלידת התאומים, ואשר הוא אביו הביולוגי.

בנוסף, דמי הלידה הם דמי גמולים מחליפי שכר. מאחר שהתובע לא יכול היה לחזור לעבודתו בשים לב ללידת התאומים בקנדה, אשפוזם זמן ממושך בשל הלידה המוקדמת, והצורך בכל ההליכים המשפטיים של הכרה באבהות, הכרה באזרחות ישראלית והבאת כל הורה את ילדו לישראל, ובשים לב שהתובע הוא אפוטרופוסו היחיד, היה עליו לשהות בחופשת לידה, הוא זכאי לדמי לידה בנפרד מבן זוגו; אין מדובר בהפליה של זוג הטרוגני אל מול בני זוג מאותו המין המביאים תאומים לעולם בפונדקאות. מדובר בשני מקרים שונים מהותית תוך התעלמות משוני רלבנטי המבחין ביניהם ואינו משיג שוויון אמיתי.

פסק דין

1. תביעה זו תחילתה בלידתם של שני ילדים ישראלים אשר נולדו לתובע ולבן זוגו, בהליך של פונדקאות בקנדה. התובע ובן זוגו נסעו בעת הלידה יחדיו על מנת להביא כל אחד את ילדו הביולוגי. בן זוגו של התובע (המשמש כב"כ בתיק זה) הגיש תביעה לדמי לידה, מענק לידה ודמי אשפוז עבור הולדת הבת ותביעותיו אושרו.

- התובע אשר הגיש תביעה זהה להולדת בנו מאותה לידה, נדחה בנימוק כי הוא אינו זכאי לתשלום זה.
- לאחר דחיית תביעת התובע כאמור, שילם הנתבע לבן זוגו של התובע השלמה של המענקים ללידת תאומים, זאת מבלי שנדרש לכך על ידי מי מבני הזוג.
2. התובע טען כי בהיותו הורה יחיד זכאי הוא לקבל עבור לידת בנו, דמי לידה, מענק לידה ודמי אשפוז בנפרד מבן זוגו וכי החלטת הנתבע, מחד, להכיר בו ובבן זוגו כתא משפחתי אחד, ומאידך, שלא לאשר לו את דמי הלידה הינם שגויים, הכל כפי שינומק במסגרת טיעונו המשפטיים והראיות שהביא.
- הנתבע טען מנגד כי החלטת פקיד התביעות בדין יסודה וניתנה בהתאם להוראות [סעיפים 49 ו-50 לחוק הביטוח הלאומי](#). נטען על ידי הנתבע כי לתובע ולבן זוגו נולדו תאומים בלידה אחת ומשהתקבלה תביעת בן זוגו של התובע לתשלום דמי לידה ומענק לידה, שולמו לתובע ולבן זוגו כתא משפחתי אחד דמי לידה ומענק לידה להולדת תאומים.
3. **ואלה הן העובדות כפי שהם עלו מכתבי הטענות המסמכים התצהירים והעדויות שנשמעו בפנינו:**
- א. התובע ובן זוגו הם אזרחים ישראלים. בשנת 2009 נישאו במחוז אונטריו בקנדה ונרשמו כנשואים במרשם האוכלוסין במשרד הפנים.
- ב. התובע ובן זוגו ביקשו להקים משפחה ומאחר ומשפטית לא ניתן לבני זוג מאותו מין להקים משפחה באמצעות אם פונדקאית בישראל, זאת נוכח הוראות [חוק הסכמים לנשיאת עוברים \(אישור הסכם ומעמד היילוד\)](#), תשנ"ו-1996, פנו להליך פונדקאות בקנדה.
- ג. בהליך הפונדקאות הופרו שתי ביציות מאותה אם (שאינה האם הפונדקאית), ביצית אחת בזרעו של התובע וביצית שניה בזרעו של בן הזוג. מתוך בחירה הוחזרו לרחם הפונדקאית שתי הביציות ואלו נקלטו, ולתובע ובן זוגו נודע כי הם צפויים ללידת תאומים. כך מהריון אחד, לכל אחד מהילדים שעתידים להיוולד יהיה קשר ביולוגי לכל אחד מבני הזוג. כלומר, התאומים הינם אחים ביולוגיים (ביצית האם), אך לכל אחד מהם אב ביולוגי שונה.

- ד. ביום 30.12.10 נולדו שני ילדים. לתובע ולבן זוגו הקשורים בקשר ביולוגי (להלן: "הילדים").
- ה. הילדים נולדו בשבוע ה-27 להיריון ונדרש אשפוזם וכן טיפול ומעקב רפואי אינטנסיבי במשך שבועות ארוכים בשל היותם פגים במשך למעלה מ-10 שבועות.
- ו. **עלה מהראיות כי בשל העובדה שמדינת ישראל (ונציגותה בחו"ל) אינה מכירה בתובע ובבן זוגו כבעלי זכות הורית נדרש כל אחד מהם בנפרד, להסדיר את עניינו של ילדו הביולוגי באופן אישי בקונסוליה הישראלית בטורונטו (הן לצורך הרישום והן לצורך הוצאת דרכון), כך שאחד מהם לא היה רשאי לדאוג לבדו לצרכים של שני הילדים יחדיו.**
- ז. בהתאם לתעודת עובד ציבור וכן מעדותו בפנינו עלה כי הפרוצדורה בדבר רישום ילדים הנולדים בחו"ל בהליך פונדקאות הינו כדלקמן:
1. על מנת להגיש "הודעה על לידה של אזרח ישראלי בחו"ל" על **ההורה הישראלי** למלא הטופס בנציגות ביחד עם עובד הנציגות ולחתום עליו.
 2. עפ"י הנהלים של משרד החוץ, **ההורה הישראלי** צריך לצרף לבקשה תעודת לידה מקורית ומאומתת וכן צילום דרכונו. הנהלים דורשים כי יצורפו גם ראיות נוספות על ההורות בהתאם לנהלי רשות האוכלוסין. במסגרת ההליך שביצע התובע בכל הקשור ללידת בנו הוגשו בנציגות ישראל בטורונטו המסמכים הבאים:
 - א. צילום דרכוני ההורים.
 - ב. תעודת לידה מקומית מאומתת.
 - ג. תצהירי ההורים בפני בית המשפט המקומי.
 - ד. תוצאות הבדיקות הגנטיות כפי שנעשו במעבדה מקומית.
 - ה. הסכם הפונדקאות.

- ו. פסק-דין של בימ"ש מקומי בנוגע להיותם של התובע ובן זוגו הוריהם של הילדים.
- ז. תצהיר האם הפונדקאית שנערך מול הקונסול ביום 12.4.11.

ח. לשם ביצוע ההנחיות, התובע ובן זוגו היו צריכים להתייצב **כל אחד בנפרד** על מנת שכל אחד מהם יוכל למלא את הטפסים הרלבנטיים עבור בנו/בתו הביולוגי. היינו טופסי הודעה על לידה של אזרחי ישראלי וכנגדה נמסר לכל ילד מס' זהות קבוע לשם הנפקת דרכונים.

ט. לשם ביצוע האמור נערכו בדיקות די.אן.איי, לזהות שאכן כל אחד מהילודים שייך לאחד מהאבות. **אין חולק כי בדיקות אלה דרשו נוכחות פיזית של התובע ובן זוגו.** בדיקות הדי.אן.איי היו נחוצות הן להליך המשפטי של האימוץ מהאם הפונדקאית שנערך בקנדה והן עבור השגרירות הישראלית בהתאם להנחיות משרד הפנים המפורטות לעיל.

י. במסגרת הראיות הוצג כי בעת הרישום בקונסוליה ביום 18.4.11 נרשם כל ילד על הורה אחד בלבד כך שהקטין בנו של התובע נרשם רק על שמו ולא נרשם בן זוגו כהורה שני, לא בקונסוליה ואף לא מאוחר יותר במשרד הפנים.

זאת ועוד, כעולה מהראיות שהוצגו בהעדר אם ישראלית זכאותו של כל אחד מהילדים לאזרחות ישראלית תלויה באזרחותו של אביו הביולוגי, ולכן לשם קבלת האישורים היה על התובע לשהות בקנדה לשם הוצאתם.

יב. לאחר שהתובע ובן זוגו הסדירו את רישום ואזרחות הילדים, ולאחר שקיבלו דרכונים ישראליים לילדים בחלוף כ- 112 יום ממועד הלידה, שבו כל אחד עם ילדו, לישראל.

יג. לאחר חזרתם לישראל הגיש בן זוגו של התובע תביעה לקבלת מענק לידה דמי לידה, ובנסיבות אשפוז הלידה בלידה המוקדמת, דמי אשפוז בפגייה והארכת חופשת הלידה. התביעה התקבלה במלואה רק עבור הולדת בתו של בן הזוג.

- יד. התובע הגיש אף הוא לאחר מספר ימים תביעה זהה לזו של בן זוגו, והנתבע סרב להעניק לו את מענק הלידה, דמי הלידה ומענק האשפוז עבור בנו, היות ועל פי שיטתו התובע ובן זוגו הינם תא משפחתי אחד.
- טו. פועל יוצא של דחית תביעת התובע, הביאה את הנתבע ביוזמתו וללא שהוגשה תביעה על ידי התובע ובן זוגו, לקבל החלטה נוספת בתביעת בן הזוג ולשלם לו את דמי הלידה והמענק עבור האח התאום, בנו הביולוגי של התובע.
- טז. התובע ובן זוגו פנו שוב לנתבע והפנו תשומת ליבו של הנתבע לתשובות המפורשות שהתקבלו בעבר מהביטוח הלאומי, בטרם נולדו הילדים. בהתאם לתשובות אלו נאמר לתובע כי כל אחד מהאבות יהיה זכאי בנפרד לדמי לידה ומענק לידה. למרות מכתביהם, דחה הנתבע את תביעת התובע לקבלת דמי לידה ודמי אשפוז בשל העובדה שעבור אותה תקופה שולמה תביעה לדמי לידה לבן זוגו.
- יז. יוער כי בשיחות עם נציגי הנתבע הובהר לתובע ולבן זוגו כי הנתבע הסתמך על רישום הנישואין של התובע ובן זוגו על מנת לקבוע כי הם בני זוג.
- יח. למען הסר ספק יובהר עוד כי רק אחר שהנתבע דחה את תביעת התובע ונימק את דחיית התביעה בהיותם תא משפחתי אחד, יזם הנתבע, ללא תביעה של בן הזוג תשלום לבן הזוג והתאים את המענקים ששולמו לבן הזוג כמענקים ללידת תאומים. 24 שבועות דמי לידה, (17 שבועות ללידת תאומים ו- 7 שבועות עבור האשפוז), הגדיל את מענק הלידה ואיפשר לתובע לקבל תשלום של 6 שבועות שלא נוצלו ע"י בן הזוג.
4. התובע טען כי שגה הנתבע בקביעתו כי מעמדם של התובע ובן זוגו כתא משפחתי אחד לשם הכרה בלידה כלידת תאומים, שכן עצם רישום התובע ובן זוגו כנישואים אינו מעיד על מעמדם האישי, מאחר ובפועל לצורך קבלת מעמד משפטי, כל אחד כלפי ילדו, הוראות הדין של ישראל מחייבות הליכים נפרדים.

ההליך הראשון הבאת ילדים הקשורים ביולוגית למי מבני הזוג והשני העדר אפשרות של הליך אימוץ של האחד כהורה של ילדו של השני. טוען התובע, נוסף על כל אלו, כי בהעדר האפשרות כי האם התורמת ביצית כמו גם הפונדקאית אינה יכולה להיות ישראלית, חייבה את התובע ובן זוגו לקיים את ההליך בחו"ל ולצאת לחו"ל ולבצע הליכי בדיקות זיהוי ותנאים נוספים רבים משפטיים על מנת שהילד שהינו פרי זרעו יוכר כבנו ויקבל את אזרחותו הישראלית.

התובע טען כי הוכיח שכל ההליכים כפי שפורטו על ידי נציג משרד החוץ חייבו שהות כל אחד מהאבות בעת ההכרה באבהות ומתן אזרחות לילד שנולד בחו"ל מאז הלידה ועד הבאת התינוק לישראל.

עוד נטען כי במקרה חריג זה בניגוד ללידת תאומים רגילה של שני בני זוג, כל אחד מבני הזוג, נאלצו לעזוב את העבודה על מנת לבצע אישית את הליך הוכחת והסדרת האבהות כנדרש על פי הדין הקנדי, הטיפול בתינוק שנולד בעת האשפוז וכן ביצוע הליך האזרחות באופן אישי בשגרירות הישראלית בקנדה.

התובע מבקש כי טענת הנתבע בדבר העדר שיוויון והנצחת האפליה תידחה. לטענת התובע הגם שהם תא משפחתי בראייתם ועל פי רישומם כבני זוג, אף מוסד ישראלי לרבות משרד החוץ והפנים, לא מכיר בהם עד היום. זאת ועוד, לא ניתן כי אחד מהם יבצע את כל הליכי ההכרה באבהות, האחד עבור ילדו של האחר ובודאי שלא מאפשרים לראות באחר ההורה המאמץ. על כן גם לא ניתן לאשר דין שווה למקרה זה של לידת התאומים כלידה לבני זוג הטרוסקסואליים שכן דווקא התעלמות הנתבע מההבדל שננקט בקושי לאישור האבהות והאזרחות הינה אפליה פסולה.

5. הנתבע מנגד טוען כי בהתאם להוראות החוק (סעיף 49 ג(2)) וכן עיקרון השוויון אין מקום לשלם לתא משפחתי אחד המורכב מבני זוג מאותו מין זכויות עודפות על אלו הניתנות לתא משפחתי אחד של בני זוג שאינם מאותו המין. בחוק יש זכאויות ללידת תאומים ובהתאם שולמו לתובע ובן זוגו כל הזכאויות לתא משפחתי אחד.

לטענת הנתבע אין בעובדה כי משרד הפנים ומשרד החוץ מסרב לראות בבני הזוג כהורות משותפת ולצורכי קבלת אזרחות מחייב שהות כל אחד מבני הזוג בחו"ל, כדי לאפשר תשלום כפל דמי לידה.

עוד נטען כי בתי המשפט מכירים מזה שנים בבני זוג מאותו מין כמערכת יחסים זוגית משפחתית, כמו כל משפחה רגילה ולכן אף במקרה זה של תשלום הגמלאות יש לשלם להם כתא משפחתי אחד בלידת תאומים.

הכרעה

6. יאמר על ידנו בראשיתה של הכרעה זו כי לאחר שבחנו את כל העובדות והמסמכים שהובאו בפנינו על ידי הצדדים, ולאחר ששקלנו את טענות שני הצדדים במקרה חריג ומיוחד זה, מצאנו כי התשתית העובדתית החריגה כפי שהוכחה על ידי התובע וכן מכלול טענותיהם יחד עם דרישות רשויות המדינה לשם הבאת הילדים לישראל, אנו סבורים כי יש לקבל את מלוא טענות התובע וכי אין מנוס במקרה חריג ומיוחד זה אלא לאשר לתובע דמי לידה נפרדים. להלן נפרט נימוקנו להכרעה זו.

7. כאמור עיקר טענת הנתבע לדחיית תביעת התובע, היא הוראות [סעיף 49 ו-50](#) לחוק, שכן אושרה לבן זוגו של התובע תביעתו כתא משפחתי אחד. לענין זה נטען על ידי הנתבע כי בהתאם לעיקרון השיוויון אין מקום לשלם לתא משפחתי אחד המורכב מבני זוג מאותו מין, זכויות עודפות לתא משפחתי אחד של שני זוג שאינם אותו מין, כך שבלידת תאומים כפי מקרה זה, יש לשלם לתובע ולבן זוגו את שמשלם המוסד לתא משפחתי אחד, היינו לאחד מבני הזוג בלבד עם תוספת עבור הילד הנוסף.

לטענה זו סומך הנתבע טענתו על בג"צ אל על נ' דנילוביץ וכן פסקי דין נוספים הדנים במעמד בני זוג מאותו מין לצורך הכרה בהם כידועים בציבור, או זכות לאימוץ ילדים.

8. ברם, אין זו המחלוקת המצויה בפנינו הגם שהנתבע התמקד בחקירתו ובסיכומיו בשאלה זו.

אין חולק כי התובע ובן זוגו מקיימים חיים משותפים, הם נישאו בקנדה והם רואים את מערכת היחסים ביניהם כידועים בציבור לכל דבר וענין.

אף התובע ובן זוגו רשומים כנשואים במרשם האוכלוסין, אך רישום זה אינו מעיד על קיומו של תא משפחתי ועל סטטוס ומעמדם האישי בכל הקשור לזכויותיהם כמשפחה.

כך, הוכח כי באשר להכרה בתא משפחתי זה לשם הבאת ילדים בדרך של פונדקאות, המדינה קבעה בנוהליה דין שונה לתובע ובן זוגו, מאשר כלפי זוגות

הטרוגניים הפונים לפונדקאות, הן בבדיקת האבהות, הן ברישום ההורות. בנוסף ברי כי עד היום לא מאפשרת המדינה לרשום את שני בני הזוג כהורים משותפים לזוג התאומים, ולא ניתנת כל זכות הורית לבן זוגו של התובע כלפי בנו וההפך.

9. כפי שפרטנו ארוכות בסעיף 3 לפסק דין זה, הוראות המדינה קובעות כי על מנת להשלים הקמתו של תא משפחתי של התובע ובן זוגו בהיותם בני זוג מאותו מין, כאשר הם פונים להליך של הקמת משפחה באמצעות אם פונדקאית, על ההורה להוכיח זכאותו של כל ילד להיות מוכר כילדו של אחד מבני הזוג וכן לקבל אזרחות על מנת להביאו לישראל **תלויה** באזרחותו של אותו בן זוג אליו הוא קשור ביולוגית.

וכך עלה מהראיות כי על מנת שיתאפשר לתובע להביא את בנו שנולד באותה לידת תאומים, חייב הגעתו פיסית לקנדה ראשית על מנת שתערכנה הבדיקות להוכחת אבהותו וכן פתיחת הליך לקבלת צו הורות מבית משפט מקומי בקנדה. (לשם הוכחת אבהותו כאמור נדרשת בדיקת DNA המתבצעת בקנדה ולשם ביצועה חייב היה התובע לשהות בקנדה בכל שלבי הליך בחינת האבהות.)

לאחר מכן נדרש התובע לקבל פסק דין מבית המשפט המקומי, ולשהות בקנדה בכל התקופה מאז הלידה ועד ההכרה של בית המשפט המקומי. גם בהליך משפטי זה הוכח כי אין אפשרות שהליך זה יעשה ללא נוכחות התובע. בסיום הליך הנ"ל קיבל התובע תעודת לידה רשמית של בנו ממדינת קנדה שכן בלעדיה לא יכול היה לפנות אל הקונסוליה על מנת שתבחן את רישומו של התינוק שנולד לתובע כאזרח ישראלי.

לאחר כל אלו, נדרש התובע לפנות בבקשה לרישום התינוק כאזרח ישראלי ומאחר והוא בלבד ההורה הביולוגי של התינוק שכן האם אינה ישראלית ואין לה כל קשר עם התובע, כך לשם קבלת האזרחות עבור התינוק, היה עליו להגיע אישית לקונסוליה כפי הקבוע בנוהל של רישום ילד שנולד בחו"ל לאזרח ישראלי. על התובע היה למלא את הטופס של הודעה על לידה להורה ישראלי בחו"ל בנציגות ולא ניתן היה כי בן זוגו של התובע יעשה זאת במקומו.

לסיכום בכל הקשור להליכים שעל התובע היה לבצע על מנת כי בנו בלידת תאומים זו, תוכר אבהותו ויקבל את ההכרה הרשמית הן של מדינת קנדה והן הבקשה לאזרחות של מדינת ישראל, היה עליו לשהות ולהיות נוכח יחד עם בן זוגו האחר בקנדה כל התקופה מאז לידת התאומים ועד לקבלת האזרחות

הישראלית של הילדים, ולשם כך היה עליהם לשהות כל התקופה בקנדה ולעזוב את עבודתם.

עוד הוכח כי המשך הדיסוננס בין קיומו של תא משפחתי לתובע ובן זוג לבין המצב המשפטי של רשויות המדינה המשיך אף לאחר שובם של בני הזוג לישראל, שכן כל אחד מהם בנפרד מוכר כהורה של ילדו ואין המדינה מכירה בהם כהורים של שני הילדים, לשם טיפולים רפואיים או כל טיפול רשמי אחר, חייב ההורה הביולוגי לשהות עם ילדו ובן הזוג אינו מוכר כהורה של הילד או הילדה בהתאמה.

10. לכן מצב מעמדי זה הנובע מהוראות הדין והנחיות המשרדים הממשלתיים השונים, מביא לתוצאה לפיה רק התובע מוכר כאבי ילדו ואילו בן הזוג מוכר כאביה של הילדה, של אותו זוג תאומים שנולדו באותה לידה. לפיכך ולו בשל כך, יש לראות בכל אחד מבני הזוג כהורה בודד בכל ההתנהלות בהכרת הילד אשר נולד בלידת תאומים זו ולכן דבר זה מעיד על זכויות כשל הורה בודד הגם שהתובע ובן זוגו מוכרים כידועים בציבור ותא משפחתי בחוקים אחרים ולצרכים אחרים. ויודגש, כי גם היום כפי שהוכח, באם יש צורך בחתימת התובע על מסמכים רפואיים או משפטיים עבור הילד שנולד לתובע, רק הוא בלבד רשאי ויכול לחתום על מסמכים אלו, לשהות ליד מיטתו אם הוא מאושפז או לבצע כל פעולה הורית אפוטרופסית כלפיו, שכן בן זוגו אינו מוכר כלל כבעל סמכות משפטית כלשהי, לא כל שכן אפוטרופסות.

11. די בכל שקבענו לעיל כדי להוות נימוק מספיק לשם קבלת תביעת התובע לזכאות לדמי לידה, דמי אישפוז ומעמק לידה נפרד לבן שנולד בלידת תאומים זו ואשר הוא אביו הביולוגי.

12. למעלה מן הצורך נאמר כי דמי הלידה המשולמים להורה נועדו לאפשר להורה לשהות עם הרך הנולד בסמוך לאחר הלידה ולשם כך ניתנים דמי הלידה שהם דמי גמולים מחליפי שכר לתקופה הקבועה בדין המאפשרת לאב או לאם לשהות עם הרך הנולד ולא לעבוד. כך עלה מהעובדות כי התובע לא יכול היה לחזור לעבודתו בשים לב ללידת התאומים בקנדה, אישפוזם זמן ממושך בשל הלידה המוקדמת וכן הצורך בכל

ההליכים המשפטיים של הכרה באבהות, הכרה באזרחות ישראלית והבאת כל הורה את ילדו לישראל.

לכן לצורך מימוש כל ההליך כאשר נמצאה נחיצות אישית של התובע בכל ההליך, כמו גם בטיפול בדרך הנולד בשים לב כי הוא אפוטרופסו היחיד, היה עליו לשהות בחופשת לידה ולכן זכאי בדמי לידה בנפרד מבן זוגו.

13. טענת הנתבע כי קביעה כבקשת התובע משמעותה אפליה של זוג הטרוגני אל מול בני זוג מאותו המין המביאים זוג תאומים לעולם בפונדקאות, דינה להידחות, שכן ההפך הוא הנכון.

המדינה היא זו אשר אינה מכירה באבהות של שני ההורים מאותו מין ובילדיהם שנולדו בלידת תאומים זו, אלא מכירה רק בתובע כאביו ואפוטרופסו של הבן ואילו בבן זוגו כאביו ואפוטרופסה של הבת, ובכך נוצר המצב כי כל אחד מבני הזוג במקרה זה להתנהג כהורה יחיד ולא כבני זוג.

מדובר במקרה זה בהשוואה פורמלית בין שני מקרים שונים מהותית תוך התעלמות משוני רלבנטי המבחין ביניהם ואינו משיג שיוויון אמיתי.

שכן, אם רשויות המדינה היו מוכנים להכיר בבני זוג מאותו מין גם כהורים בעלי אפוטרופסות שווה, הגם שכל אחד מהם בנפרד הוא אביו הביולוגי של הילד או הילדה, אזי היה מקום לקבל את עמדת הנתבע לתשלום דמי הלידה כפי שמשולם לתא משפחתי רגיל.

אין גם חשיבות אם הנתבע מכיר בזוגיות של התובע ובן זוגו, אלא יש לבחון עניינית את המקרה ולצד התנהלות המדינה והוראות קביעת אפוטרופסות לבני זוג מאותו מין במקרה של הבאת ילדים בפונדקאות בחו"ל דורשת שהות כל אחד מבני הזוג בנפרד בעת הלידה עד ההכרה באבהות וכן גם בטיפול לאחר מכן.

14. לכן לאור כל האמור ובשל כל הנימוקים שפירטנו לעיל אנו קובעים כי דין התביעה להתקבל ולמרות שמדובר בלידת תאומים לתא משפחתי המוכר כידועים בציבור בנסיבות של העובדות שהוכחו בפנינו, התובע זכאי לכל הזכויות המגיעות לו בגין לידת בנו, היינו דמי לידה מענק לידה ודמי אישפוז בגין בנו הביולוגי.

בשים לב למחלוקת המשפטית המיוחדת שעמדה בפנינו וייחודיות המקרה, אין צו להוצאות.

פסק-הדין ניתן ביום 5.4.15 ונשלח לצדדים ונערך ע"י המותב לשם פרסומו,
בשים לב לחיסיון הנדרש של הצדדים ובפרט הקטינים.

ניתן היום, ט' אייר תשע"ה, (28 אפריל 2015), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

אורי ארבל, נ.צ. מעסיקים

אורנית אגסי, שופטת

מיכל רווה, נ.צ. עובדים

אורנית אגסי 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)